

Pozdravljen, prijatelj moj!

Ime mi je Maximus in tokrat ti pišem iz čudovitega in skrivnostnega kraja, ki mu pravijo Stari Egipt. Moje noge so me ponesle na bregove reke Nil, kjer se življenje vrte okoli vode in peska, kjer se mogočne piramide dvigajo proti nebu in kjer se ljudje klanjajo bogovom, katerih imena so zašepetana v vetru puščave. Sedim na kamniti plošči ob templju v Tebah in pišem ti, da bi ti približal to deželo čudežev in skrivnosti.

Ko sem prispel v Egipt, sem najprej videl mogočno reko Nil, ki vijuga skozi zlato puščavo kot dolga zelena kača. Ob bregovih so kmetje v preprostih oblačilih skrbno obdelovali polja in zalivali svoje pridelke z vodo, ki je dragocenejša od zlata. Reka Nil je tu vse – prinaša življenje, prinaša hrano in prinaša upanje. Slišal sem starega moža, ki mi je pripovedoval, kako Nil vsako leto poplavlja in s tem prinaša plodno zemljo, zaradi česar je življenje v Egiptu sploh mogoče. Opazoval sem otroke, ki so veselo tekali ob bregu, se igrali in lovili ribe, medtem ko so ženske nosile glinene vrče na glavah in jih polnile s svežo vodo.

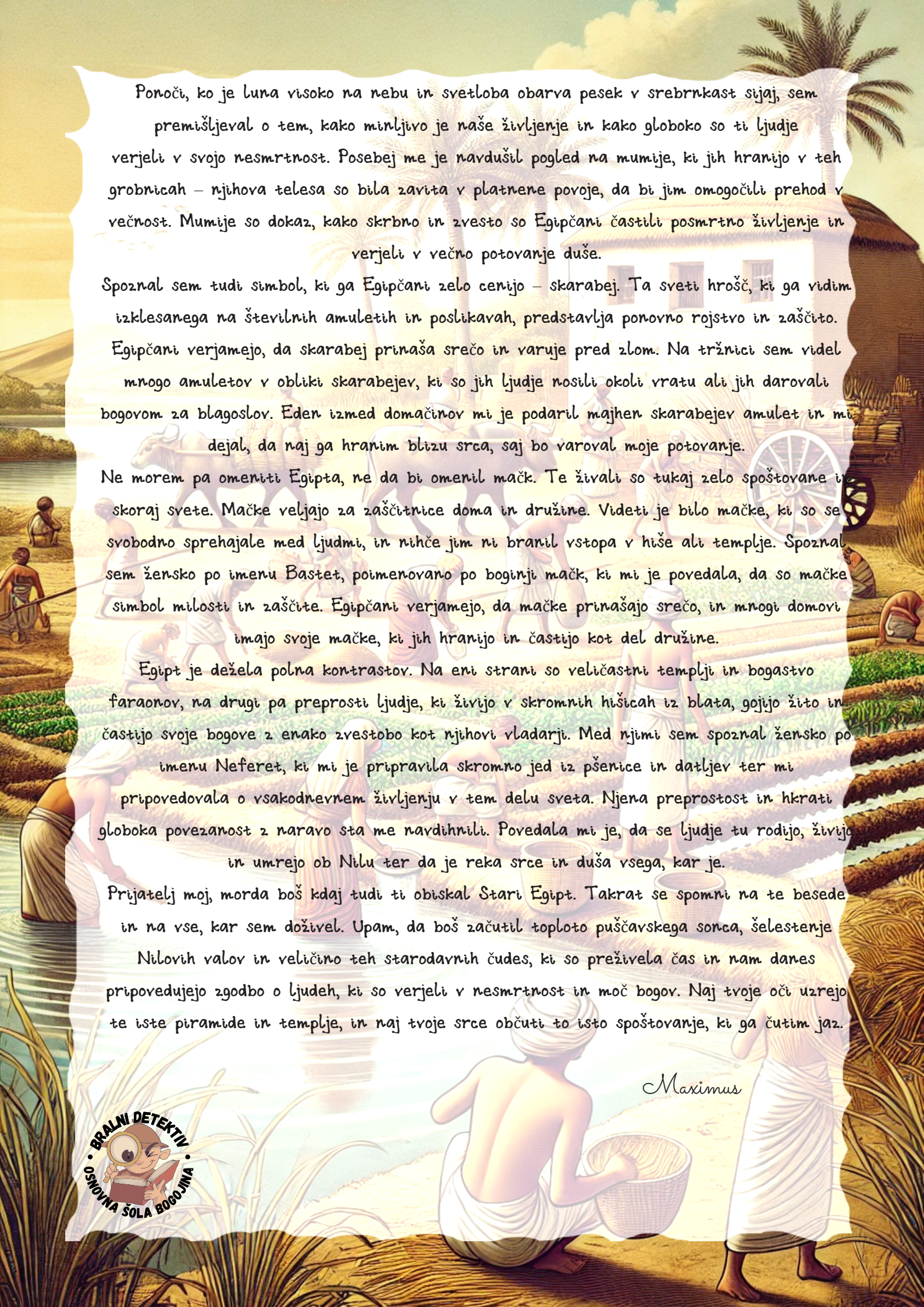
Egipt je dežela bogov, kjer je vsak vidik življenja prepleten z vero. Obiskal sem tempelj v Karnaku, kjer so se mogočne kamnite sfinge z ostrimi očmi zdele, kot da varujejo skrivnosti tisočletij. Stopal sem skozi široka vrata, ob katerih so stale orjaške kamnite podobe bogov, kot sta Amon in Ra, in začutil sem, kako se globoko spoštovanje do bogov zlije z vsakim vzdihom te dežele. Svečeniki, oblečeni v bela oblačila, so molili in prinašali daritve, medtem ko so ljudje, ki so prišli iz vseh koncev dežele, klečali in prosili bogove za zaščito in blagoslove. Tukaj se zdi, da ima vsak kamen svojo zgodbo, vsak vzorec na steni pa svoje sporočilo iz preteklosti.

Najbolj me je navdušila mogočna piramida v Gizi. Ko sem stal pred njo, sem se počutil majhnega in krhkega. Te kamnite strukture so se dvigale proti nebu, kot da bi želele dotakniti samih bogov. Videl sem skupino delavcev, ki so, obkroženi z oblakom peska, še naprej klesali kamenje, ne da bi spraševali o smislu ali razlogu, le s predanostjo, ki se rodi iz tradicije in vere. Spoznal sem mladega delavca po imenu Paser, ki mi je pripovedoval o svojem očetu in dedu, ki sta prav tako delala na piramidah. Njegove oči so bile polne ponosa, ko je govoril o tem, kako so njegove roke del zgodovine in kako bo piramida stala, dolgo po tem, ko bo njega že zdavnaj nehalo biti.

V Tebah sem obiskal tudi Dolino kraljev, kjer počivajo faraoni, in občutil sem globoko tišino, ki je obdajala te grobnice. Vkllesane v pečine, te grobnice pripovedujejo zgodbe o neizmerni moči in bogastvu vladarjev, ki so verjeli, da življenje po smrti nadaljuje svojo pot. Na stenah so bile poslikave, ki prikazujejo poti v onstranstvo, kjer duše prečkajo reko pod zaščito bogov.

Ponoči, ko je luna visoko na nebu in svetloba obarva pesek v srebrnkast sijaj, sem premišljeval o tem, kako minljivo je naše življenje in kako globoko so ti ljudje verjeli v svojo nesmrtnost. Posebej me je navdušil pogled na mumije, ki jih hranijo v teh grobnicah – njihova telesa so bila zavita v platnene povoje, da bi jim omogočili prehod v večnost. Mumije so dokaz, kako skrbno in zvesto so Egipčani častili posmrtno življenje in verjeli v večno potovanje duše.

Spoznal sem tudi simbol, ki ga Egipčani zelo cenijo – skarabej. Ta sveti hrošč, ki ga vidim izklesanega na številnih amuletih in poslikavah, predstavlja ponovno rojstvo in zaščito. Egipčani verjamejo, da skarabej prinaša srečo in varuje pred zlom. Na tržnici sem videl mnogo amuletov v obliki skarabejev, ki so jih ljudje nosili okoli vratu ali jih darovali bogovom za blagoslov. Eden izmed domačinov mi je podaril majhen skarabejev amulet in mi dejal, da naj ga hranim blizu srca, saj bo varoval moje potovanje.

Ne morem pa omeniti Egipta, ne da bi omenil mačk. Te živali so tukaj zelo spoštovane in skoraj svete. Mačke veljajo za zaščitnice doma in družine. Videti je bilo mačke, ki so se svobodno sprehajale med ljudmi, in nihče jim ni branil vstopa v hiše ali templje. Spoznal sem žensko po imenu Bastet, poimenovano po boginji mačk, ki mi je povedala, da so mačke simbol milosti in zaščite. Egipčani verjamejo, da mačke prinašajo srečo, in mnogi domovi imajo svoje mačke, ki jih hranijo in častijo kot del družine.

Egipt je dežela polna kontrastov. Na eni strani so veličastni templji in bogastvo faraonov, na drugi pa preprosti ljudje, ki živijo v skromnih hišicah iz blata, gojijo žito in častijo svoje bogove z enako zvestobo kot njihovi vladarji. Med njimi sem spoznal žensko po imenu Neferet, ki mi je pripravila skromno jed iz pšenice in datljev ter mi pripovedovala o vsakodnevnem življenju v tem delu sveta. Njena preprostost in hkrati globoka povezanost z naravo sta me navdihnili. Povedala mi je, da se ljudje tu rodijo, živijo in umrejo ob Nilu ter da je reka srce in duša vsega, kar je.

Prijatelj moj, morda boš kdaj tudi ti obiskal Stari Egipt. Takrat se spomni na te besede in na vse, kar sem doživel. Upam, da boš začutil toploto puščavskega sonca, šelestenje

Nilovih valov in veličino teh starodavnih čudes, ki so preživela čas in nam danes pripovedujejo zgodbo o ljudeh, ki so verjeli v nesmrtnost in moč bogov. Naj tvoje oči uzrejo te iste piramide in templje, in naj tvoje srce občuti to isto spoštovanje, ki ga čutim jaz.

Maximus